

УЧИЛИШТЕН МАГАЗИН

ЛОСКА

БРОЈ 15 ФЕВРУАРИ 2025

ГОДИНА II СОУ „ЈОСИФ ЈОСИФОВСКИ“ ГЕВГЕЛИЈА

РЕДАКЦИЈА

Медиумски клуб „ЈОСКА“
СОУ „Јосиф Јосифовски“
Гевгелија

БРОЈ 15 ГОДИНА II ФЕВРУАРИ 2025

Уредник:

Тони Аврамов

Заменик уредници:

Ѓорѓи Новаковски

Андреј Димов

Леана Јанковска

Јован Грозданов

Новинари:

Тијана Атанасова

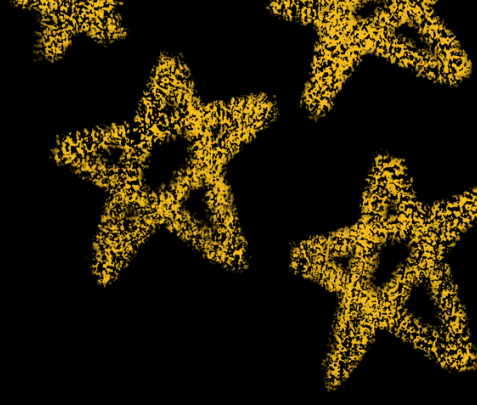
Костадин Узунов

Виолета Чугунцалиева

Стефанија Маркова

СОДРЖИНА

4

Тијана Атанасова

Февруари - месец на виното,
љубовта и карневалите

12

Јован Грозданов

Публиката не е само во
театарот

6

СОУ „Јосиф Јосифовски“

Настани и случувања

14

Виолета Чугунцалиева

Интервју со д-р Кире
Чурлинов

8

Стефанија Маркова

Цртежи на гевгелиски ученици
изложени во галерија во Париз

11

Андреј Димов

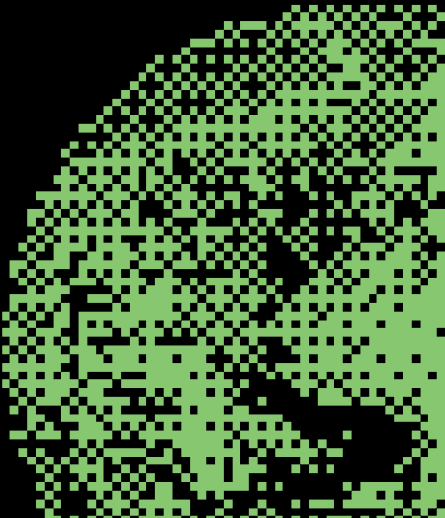
Бојмија во Едрене

10

Костадин Узунов

Levi's 501 или?

Ретро: едно минато и сегашност

ФЕВРУАРИ

**МЕСЕЦ НА ВИНОТО,
ЉУБОВТА И КАРНЕВАЛИТЕ**

Тијана Атанасова

Февруари - месецот на љубовта, месец кога срцата се исполнуваат со топлина и нежност. Овој месец познат по романтиката, виното и карневалите плени со својата разноликост. Секојдневно, многу парови ја слават својата љубов, било со посебни вечери, излети или едноставни секојдневни моменти. Февруари не е само месец на Свети Валентин, туку и време за пријателствата, дружењата, семејството и самата љубов кон себе. Овој месец нè потсетува да ги цениме луѓето околу нас и да ја покажуваме нашата благодарност. Без разлика дали сме заљубени или не, февруари е време за празнување. Во февруари, љубовта не е само емоција, таа е симбол на нешто што нè прави луѓе. Љубовта е насекаде: во преграатката на другарите, во насмевките на децата, во споделените моменти на тишина, но и во сите зборови што никогаш не се кажани, а сепак се чувствуваат. Февруари е месец кога љубовта не се сведува само на една врска, туку се шири низ светот како мекиот зрак на утрото. Тоа е време кога ќе откриеме дека љубовта е многу повеќе од романтика, таа е моќ што го исполнува секој ден и прави светот да изгледа поубав.

Карневал во Венеција

Карневалот во Венеција е несомнено најуникатниот карневал на европско тло, главниот настан е фокусиран на приватни и гала танци, но елегантни маски може да се најдат на секој чекор во Венеција.

Санта Круз де Тенерифе, Шпанија

Во Санта Круз де Тенерифе во карневалските денови улици експлодираат во радосна прослава. Тие се преплавени со елаборирани костими со пердуви и маскирани веселби, кои исто така ќе предизвикаат насмевка на вашето лице.

Струмички карневал

Струмичкиот карневал е традиционален локален обичај со вековна традиција, кој директно е поврзан со верскиот празник „Тримери“, единствен од таков вид. Карневалот е поврзан со армасаните (верените) девојки. Датумот на одржувањето се менува зависно од Велигден и традиционално се одржува во вторник после Поклади -Прочка.

НАСТАНИ СЛУЧУВАЊА

СОУ „ЈОСИФ ЈОСИФОВСКИ“
ГЕВГЕЛИЈА

ДЕН НА ПАЛАЧИНКИТЕ

La Chandeleur, познат како Ден на палачинките се одбележува на 2 февруари. И СОУ „Јосиф Јосифовски“ Гевгелија се придружи на оваа прослава. Активот по француски јазик во соработка со Средношколската заедница и вредните ученици и професори од угостителската струка го одбележаа овој ден со подготовка и продажба на палачинки.

Локалното население во Франција објаснува дека овој ден се смета за еден од најсуеверните денови во Франција. Сè зависи од тоа во кој дел на Франција се наоѓате. Некаде, жителите ставаат паричка врз палачинката додека ја печат за среќа, додека други веруваат дека треба да држите паричка во десната рака додека ја превртувате палачинката со левата рака. Доколку не ви падне ниту едно од двете, целата година ќе ви биде исполнета со благосостојба.

МАТЕМАТИЧКИ УСПЕСИ

На 15.2.2025 година, во просториите на СОУ „Јане Сандански“ Струмица се одржа 48-от Регионален натпревар по математика, на кој учествуваа околу 80 ученици од I до IV година од средните училишта од Велес, Кавадарци, Струмица, Валандово, Богданци и Гевгелија. Од СОУ „Јосиф Јосифовски“ од Гевгелија се натпреваруваа 6 ученици и постигнаа одлични резултати:

- **Прва награда** освои Стефан Младеновски, II год. (ментор Јасмина Папалазова)
- **Втора награда** освои Андреј Димов, II год. (ментор Зоран Филов)
- **Трета награда** освоија Калина Лазарова и Теодора Сеизова, I год. (ментор Зоран Филов)
- **Пофалница** за успешно учество освоија Илија Икономов, I год. (ментор Русица Атанасова) и Марија Јанчева, I год. (ментор Зоран Филов).

Глас против насилиството

Сручната служба од СОУ „Јосиф Јосифовски“ одржа две работилници на тема „Препознавање и справување со разни видови насилство“, насочени кон средношколската заедница. Овие работилници беа дел од активностите на иницијативата „Глас против насилството“, во рамки на проектот „Промоција на безбедна училишна средина“, поддржан од Детската фондација Песталоци. Заедно учиме, препознаваме и делуваме – затоа што секој глас против насилството е важен!

ЦРТЕЖИ НА ГЕВГЕЛИСКИ УЧЕНИЦИ ИЗЛОЖЕНИ ВО ГАЛЕРИЈА ВО ПАРИЗ

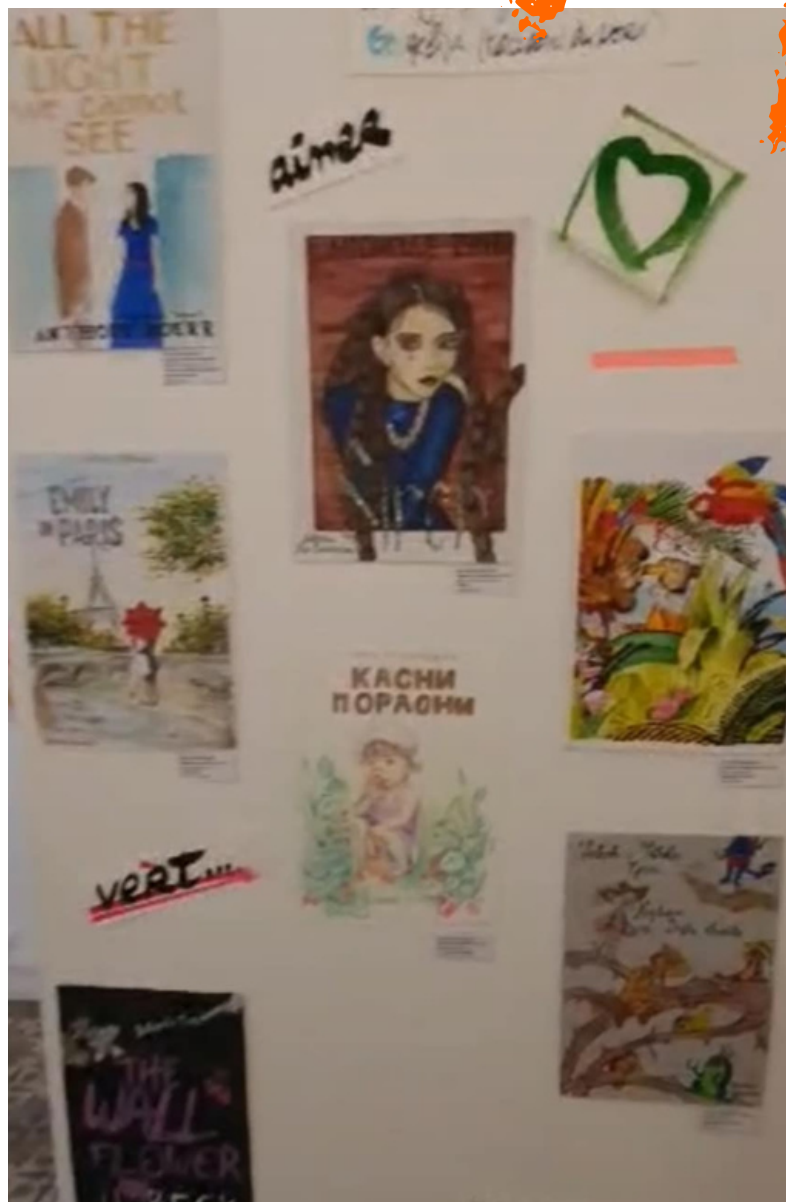
Стефанија Маркова

Во познатата галерија „Менил 8“ во Париз, од 5 до 9 февруари, по четврти пат беше отворена изложбата „Мојата омилена книга“, на кој беа претставени цртежи, од млади уметници кои создаваат ликовни творби инспирирани од нивните омилен книги. Овој пат, изложбата имаше интернационален карактер бидејќи на неа учествуваа ученици од девет основни училишта од Париз, Франција, едно училиште од Фес, Мароко, и две училишта од Гевгелија, Македонија.

На покана на ликовната уметница со македонско потекло, Анита Алабо и визуелната уметница од Франција, Јоланда Ајо, член на асоцијацијата на ликовни уметници од Париз, втора година по ред, учесници на оваа уникатна изложба се и учениците од четврто до деветто одделение од ООУ „Крсте Мисирков“ заедно со ученици од СОУ „Јосиф Јосифовски“ од Гевгелија. Тие, создадоа над 300 ликовни творби под будното око на наставниците Александар Јанев, Елизабета Караниколова, Розета Картова и Наташа Смилова, инспирирани од нивните омилен книги. Овие ликовни дела гевгелиската јавност имаше можност да ги види во декември 2024 година на изложбата во големата сала на средното училиште „Јосиф Јосифовски“ Комисијата, во која членуваа ликовни уметници и наставници од Гевгелија тогаш избраа најдобри 60 творби, кои беа дел од овогодишната изложба во Париз.

Не е важно она во што гледате,
туку она што ќе го видите.
-Хенри Дејвид Торо

“Цртежот е коренот на сето,
а времето поминато во него, всушност е
целосен профит.”
Ван Гог

LEVI'S 501 ИЛИ? РЕТРО: ЕДНО МИНАТО И СЕГАШНОСТ

Костадин Узунов

Дали најубавиот период од животот е младоста? Секако, да, ќе одговорат многумина. Новиот младешки, животен тренд гласи дека овој период се минува како единствен. Модерно или трендовски, како живее младиот човек денес?

Живееме во едно време со брзо движење. Циркулацијата на животот поминува многу брзо, секако заслужни за тоа се информациите коишто бргу стигнуваат до секој. Со прелистување на кратките видеа на Инстаграм или Тик-ток во рок од пет минути разменуваме стотина приказни.

Денеска ние се запознаваме преку Инстаграм. Наместо огледало користиме предна камера на мобилниот телефон. Се фотографираме кога било и каде било. Ја пронаоѓаме симпатијата на безброј слики. Се закитуваме со филтри за фотографирање и го менуваме оригиналниот изглед. Разговараме без да обрнеме внимание на времето. Стрелките за гледање на часовник веќе одамна се вон употреба. Пребарувањето на информации ни по случаен пат не се врши од пишана книга туку со задавање наредби на вештачката интелигенција. Храна возможно е да нарачаме преку интернет, и не само храна ами и облека, аксесоари. Работењето во канцеларија станува потсмев за нас и идните генерации, со поврзување на светската мрежа и користење на програмските јазици сите наши работи ги извршуваме од нашата куќа. Старото работно време од 7h до 15h се заменува со работно време од 9 до 17h.

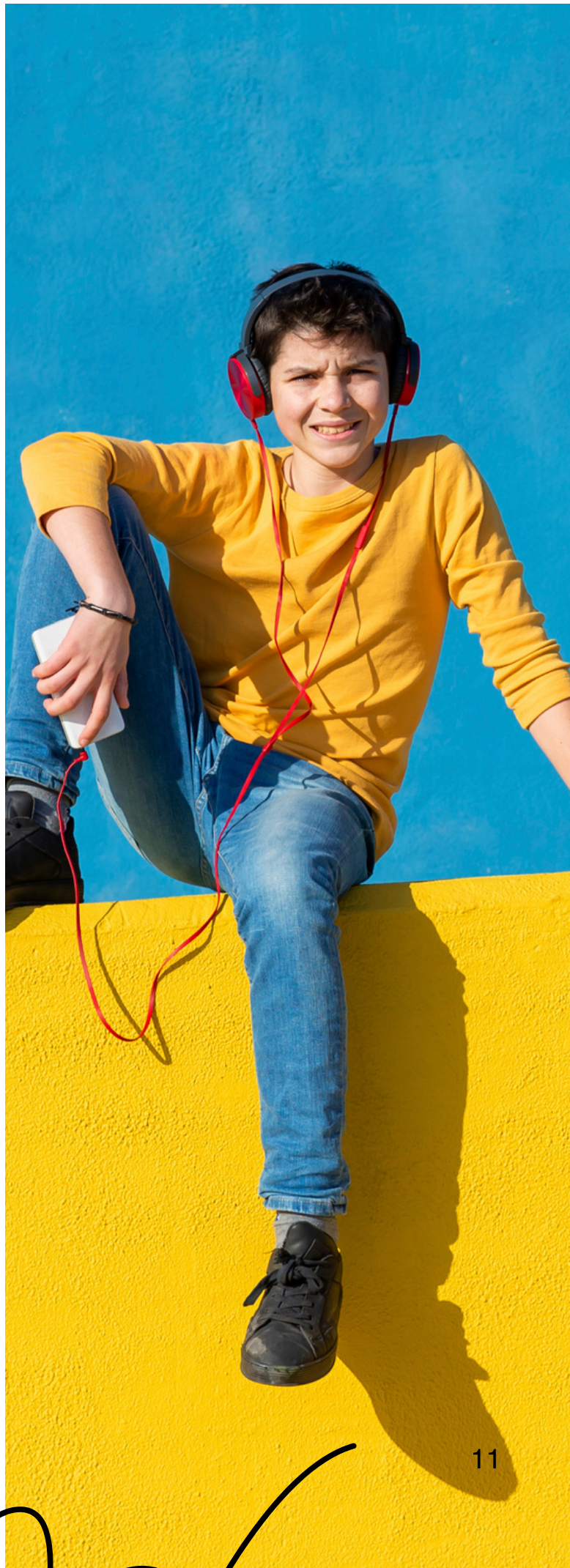
Непотребно е изучувањето на музички инструменти, со соодветни програми компјутерот компонира песни од било кој жанр. Писателското совршенство го препокриваат комерцијалните компјутерски текстови. А како сето ова изгледало пред само неколку децении. Споредувајќи ги денешниве настани со настаните од пред три децении можеме да забележиме огромна разлика. Во деведесеттите години музиката доаѓала од вокмен, тоа е мало транзисторче кое имало меморија за дваесетина песни. Нормално долгите патувања со воз биле скратувани со слушањето на тие 20 песни. Вокменот немал никаква функција без слушалки, но не безжични туку високи, пластични со портокалови сунѓери и долг кабел. Новите, локални сознанија не биле објавувани на социјална мрежа, единствен извор биле телевизиите и весниците.

Диктирањето текстови траело до еден час, затоа што почетните поголеми компјутери бавно го обработувале секој внесен податок. За само едно летување во јули или август се полнел цел еден фотографски албум. Потоа албумот бил разгледуван од сите што сакале да дознаат нешто повеќе за тоа како личноста си поминала на летувањето. Поштенските марки не се користеле само за филателија, туку и за праќање писма до некого.

За време на празниците се испраќале честитки со актуелни мотиви. За време на одржување на некој спортски натпревар или пак емитување на некоја серија, еден член од семејството бил задолжен за контрола на собната антена. Вистински моден тренд биле американските фармерки Levi's 501, за нив се составувале редици за чекање, или пак се нарачувале преку луѓе кои само со тоа се занимавале. За да поминеш викенд во Солун или некој друг град на грчкото крајбрежје требало да чекаш виза од амбасадата во Скопје.

Сето тоа денес е нереално. Но затоа реален е астро-туризмот. Астро-туризмот е доста атрактивен. Посетувањето на места со минимална светлосна загаденост и набљудувањето на ѕвезди и космички настани е интересна работа. Сега се појавуваат сè повеќе претпоставки дека нашата енергија може да се спои со универзумот и да ни се реализира секоја желба која силно ја посакуваме. Со трудољубивост од наша страна универзумот ја овистинитува нашата фантазија.

Сите младински иницијативи се интересни и корисни, зашто свежината на секјдневието треба да потекнува а и единствено може да потекнува од младината. Никој не порекнува дека искуството игра голема улога, но младинската амбиција и сила е несопирна.

Поткасти на Медиумски клуб „Јоска“

Content is no longer available
Кликнете двапати за активирање на каналот

КОЛУМНА: ПУБЛИКАТА НЕ Е САМО ВО ТЕАТАРОТ

Јован Грозданов

„Целиот свет е сцена и сите мажи и жени се само актери. Тие имаат свои излези и влезови и еден човек игра повеќе улоги во текот на својот живот...“ – Вилијам Шекспир

Публиката не е само во театарот, таа постои и надвор од него. Овие две реченици сигурно ве изненадија на прв поглед. Публиката се луѓе што се наоѓаат во театар, тие имаат свои седишта и ја гледаат претставата изведена на сцената. Па, ние овде се согласуваме. И јас мислам дека публиката се луѓе што гледаат претстава, но не се согласуваме во тоа каде е театарот.

Театарот е вашиот дом, театарот е улицата низ којашто минувате, театарот се училишните ходници, театарот е училиштето. Театарот е нашиот живот. Нашиот живот-најголемата претстава изведена во историјата на човештвото, јас и ти, главните ликови изведени од страна на актери на коишто им нема рамен. Луѓето околу нас – публика. Секој наш потег, секоја наша насмевка, секој наш збор се наменети за оваа публика. Ние сме совршен изведувач.

„Ако би го облекол ова би изгледал ваков, да го кажам тоа ќе сум таков, не нема да кажам што мислам, што ако не се согласуваат со мене!?“

Ова е внатрешниот дијалог што ние го водиме со самите себе, што ни ги поставува темелите за зграда на неавтентичност врз семињата што би пораснале во цвеќиња на реалност, цвеќиња на автентичност.

И повеќето од нас не само што ги создаваат овие згради, ние живееме во нив, и целиот наш живот се жалиме од дефекти со структурата, ни пречи нешто во станот, но продолжуваме да живееме во него, и да ја плаќаме киријата не со пари, туку со нешто многу поскапоцено, нашата реална, искрена експресија на сопствениот идентитет.

Оној кој во реалност сме е спуштен и исфрлен, додека ликот е ставен во преден поглед. Ликот, оној којшто изведува за публика, оној што сака да е прифатен од луѓе коишто реалната личност не ги ни почитува, ги одредува одлуките во нашиот живот.

А сега да ве прашам, дали нашиот живот припаѓа на публиката? НЕ! Нашиот живот ни припаѓа само на нас, секој од нас треба да се откаже од улогата зададена од некој друг, и да си ја претставуваме верзијата од нас којашто ние ја сакаме.

ИНТЕРВЈУ: Д-р Кире Чурлинов

Полесно се работи со
пациенти отколку со луѓе

Виолета Чугунцалиева

Доктор Кире Чурлинов дипломиран анестезиолог, сподели искуство со својата кариера и совет за секој кој има желба и цел да ја започне оваа кариера.

Колку долго работите како лекар?

Како лекар работам 28 години, а како специјалист 20 години.

Како се одлучивте за оваа кариера, и што Ве мотивираше?

Желбата да станам лекар ја добив додека бев во средно образование. Почнаа да ме интересираат работи поврзани со анатомијата на човекот, и така решив да се запишам на Медицинскиот факултет во Скопје. Кога привршив со последната година од студиите, волонтирав во една клиника во Скопје, анестезијата како наука секогаш ми остави впечаток, имав услови за специјализација и решив тоа да биде анестезиологија.

Како ви поминува еден работен ден?

Секој работен ден е приказна за себе. Кога денот е без закажани операции секој вработен во болницата има тековни активности а доколку има закажени операции, најважно е работите да се одвиваат по договорената рутина, и секој лекар да го изработи својот дел.

Дали имате стрес, и доколку имате како го одржувате фокусот за време на операциите?

Полесно е да се работи со пациенти, а потешко со луѓе. Во моментот работам во болница за акушерство во Штип, и сè уште сум во период на адаптација, но еве пример, за да стигнете до одреден град во Македонија има повеќе патишта, но крајната дестинација секогаш е иста. Истата поврзаност е со мене и персоналот. Може да имаме различни пристапи, но секогаш целта наша е обезбедување најдобра нега за пациентите. Важно е почитувањето на професионалноста и индивидуалноста на секој поединец таму.

Како се справувате со емоционалните аспекти при комуникација со пациентите и нивните семејства, особено во случаите со лоша дијагноза?

Се трудам да бидам максимално смирен, би сакал да избегнам негативни коментари. Ако една чаша е до пола наполнета со вода, јас го прикажувам полниот дел.

Што мислите дека е најважно во Вашата професија?

Најважно е да бидеш смирен, посветен, да не работиш само по рутина, бидејќи рутината и навиката се најголеми непријатели на професионалноста. Колку се слични, исто толку се и различни сите случаи и пред сè, сите треба да го имаме емоционалниот аспект на пациентот, и да не ги потенцираме нивните недостатоци.

На кое ваше постигнување сте најгорд?

Горд сум и благодарен за секое мое постигнување. Мислам дека благодарноста е суштината на животот, и е многу поважна од самите освоени награди и плакати. Најгорд сум за тоа што ја одбрав оваа професија која раѓа голема чест и одговорност.

За крај, споделете совет за секој човек што сака да ја работи оваа кариера.

Самата професија бара многу голема одговорност зашто се работи со личност, жива материја. Секој што сака да продолжи со оваа кариера треба да е многу одговорен, смирен, многу посветен. Да прави баланс помеѓу приватниот и професионалниот живот и да ја сака својата кариера.

ПАТОПИС „БОЈМИЈА“ ВО ЕДРЕНЕ

АНДРЕЈ ДИМОВ

Овогодинешната сезона на патувања Ансамбл „Бојмија“ ја започна со патувањето во Едрене, Турција. Едрене – град каде што реките се прегрнуваат, а минарињата шепотат приказни од вековите. За време на нашиот престој во турскиот град го пресликавме сјајот на македонската традиција и фолклор. Фестивалот беше организиран од страна на Универзитетот Тракија, а го овековечија претставници од балкаските држави, како Македонија, Турција, Србија, Бугарија, Грција, Косово, Албанија, Молдавија и Романија.

На 6 февруари заедно со сите учесници на фестивалот бевме дел од свеченото отварање на фестивалот. Претставници од секоја држава ечеа во боите на народните носии, а Балканскиот конгресен центар цутеше од сплотеноста на различностите.

На 7 февруари секоја од групите се претстави со различни обележја од фолклорната традиција во различни кампуси на Универзитетот Тракаја. Нашиот Ансамбл „Бојмија“ ги измами насмевките на публиката со кореографијата „Малешевка“.

Во меѓувреме имавме прилика да ја видиме и доловиме совршената градба на познатиот Селимије џамија која наликува на онаа во Истанбул – Аја Софија и притоа е на листата на Унеско. Од неа се издигнуваа високите минариња кои збориваат за вековните спомени.

На 8 февруари сите групи се претставија со уникатна кореографија од сопствената традиција. Звукот, чекорот и носијата го создадоа неверојатниот сплет на посебноста на секоја од државите. Громогласен аплауз беше доказ за прекрасната изведба на кореографијата „Пијанец”.

Нашето патување го завршивме на 9 февруари, а имавме прилика да го разгледаме грчкиот град Кавала и да уживаме во звукот на мраморот на морето. Ваквиот фестивал беше доказ за постоењето на слогата, солидарноста и љубовта меѓу балканските народи. Ова патување остави трага на поврзаност, спомени и многу измамени насмевки.

МЕДИУМСКИ КЛУБ „ЈОСКА“

СОУ „Јосиф Јосифовски“
ГЕВГЕЛИЈА

